

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **I. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 23.9.2011, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 21.6.2011, o invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 23.9.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21.6.2011, kterým žalobkyni snížila invalidní důchod tak, že jí náleží od 16.8.2011 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 7.6.2011 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 50%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze

dne 1.9.2011, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobkyně určena ve výši 50%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu, ve které namítala psychické postižení, a to že z důvodu rehabilitace při invaliditě začala pracovat ve společnosti GAMA, a.s. Jimranov na úvazek 4 hodiny denně. Pracuje jako pomocný montážní dělník, přičemž se jedná o jednoduchou ruční montáž komponentů pro zdravotní výrobu. Její mzda činí asi 4.000,- Kč měsíčně a není schopna vykonávat své původní zaměstnání. Má za to, že lékař OSSZ nevzal v úvahu všechny její zdravotní potíže a domáhala se proto přezkoumání svého zdravotního stavu.

Žalovaná navrhovala po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 23.9.2011 č.j. 705 102 3496/48091-PT, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Bruntále, žalobkyní předloženými lékařskými zprávami a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 10.2.2012 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně pobírala invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně od 2.8.2010. Dne 7.6.2011 byla při kontrolní lékařské prohlídce posouzena lékařem posudkové služby OSSZ v Bruntále se závěrem, že se již nejedná o invaliditu třetího stupně, a že jde o invaliditu druhého stupně, neboť pokles pracovní schopnosti činí u ní 50% (podle kapitoly V, položky 3, písm. d/ přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.). Na základě tohoto posouzení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 21.6.2011, proti němuž žalobkyně podala námitky, o kterých bylo rozhodnuto shora uvedeným napadeným rozhodnutím žalované na základě lékařského posudku ze dne 1.9.2011, dle kterého byl rovněž hodnocen pokles pracovní schopnosti žalobkyně 50% podle kapitoly V, položky 3, písm. d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J. A. a jeho nálezů ze dne 12.5.2010, ze zdravotnické dokumentace Psychiatrické léčebny Šternberk a ambulance psychiatra MUDr. M., včetně chorobopisů z hospitalizací, z nálezů psychologa Fakultní nemocnice Olomouc

PhDr. N. D. ze dne 4.5.2011, psychiatra MUDr. B. B. ze dne 29.4.2011, psychologa Mgr. K. V. ze dne 18.6.2010 a úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ v Bruntále. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně stav po akutní psychotické poruše s příznaky schizofrenie s přetrvávající změnou osobnosti po proběhlém psychotickém onemocnění. Tento stav posudková komise podřadila pod kapitolu V, položku 3, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., dle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti střední hodnotou 40% s přihlédnutím k přetrvávající změně osobnosti. Uvedený stav hodnotila posudková komise hraničně jako středně těžké postižení, kdy nepřetrvává reziduální symptomatika, remise je kvalitní a není omezen výkon denní aktivit. PK MPSV ČR dále uvedla, že uznání invalidity třetího stupně u žalobkyně v roce 2010 je nutno považovat za posudkový omyl. Závažnost jejího zdravotního postižení byla významně nadhodnocena, neboť u žalobkyně se jednoznačně nejednalo o postižení uvedené v kapitole V, položce 2, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., jak hodnotil tehdy posudkový lékař OSSZ v Bruntále.

U žalobkyně šlo o postižení, které jí zásadním způsobem neomezovalo v pracovní schopnosti. V té době odpovídal stav maximálně invaliditě prvního stupně, stejně tak jako k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 23.9.2011.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 23.9.2011 nebyla invalidní pro invaliditu třetího stupně. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 40% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – psychiatra, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobkyně a odůvodnila svůj závěr, proč neměla být žalobkyně ani v době uznání invalidity hodnocena jako invalidní ve třetím stupni v roce 2010, což zdůvodnila tehdejší posudkovým omylem.

Jelikož žalobkyně k datu 23.9.2011 neplnila zákonné podmínky invalidity třetího stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. a domáhala se zrušení napadeného rozhodnutí žalované, jímž byl snížen stupeň invalidity, krajskému soudu než žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 7. června 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček